

MINISTER
Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

DRP.I.0212.1.102.2016.MB

Warszawa, dnia 12.09.2016 r.

Pan
Mariusz Błaszczak
Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji

Odpowiadając na pismo z dnia 29.07.2016 r. znak DP-1-0232-318/2016/Ech w sprawie uwag do *projektu ustawy o zmianie ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych oraz niektórych innych ustaw* przedstawiam poniżej swoje stanowisko w zakresie zgłoszonych uwag.

Ad. 1. Odnosząc się do propozycji uzupełnienia art. 8 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych o nowy pkt 4, z którego wynikałoby, że pracownikowi tymczasowemu nie może być powierzone wykonywanie na rzecz pracodawcy użytkownika pracy „wymagającej uzbrojenia pracownika ochrony w broń palną bojową lub przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej, których posiadanie wymaga uzyskania pozwolenia, o którym mowa w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji” – uprzejmie proszę o ponowne przeanalizowanie potrzeby wprowadzenia takiej regulacji.

Ustawa z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości interpretacyjnych przesądza, że bronią przedsiębiorców, którzy uzyskali koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, jeżeli broń jest im niezbędna w zakresie i formach określonych w koncesji, mogą się posługiwać osoby zatrudnione przez tych przedsiębiorców, które uzyskały dopuszczenie do posiadania broni. Jak słusznie wskazano w piśmie, pracownik tymczasowy jest pracownikiem agencji pracy tymczasowej nie zaś pracodawcy użytkownika. Zatem w świetle przepisów ustawy o broni i amunicji przedsiębiorca (w tym przypadku pracodawca użytkownik) posiadający świadectwo

broni, który uzyskał koncesję na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia nie może udostępniać broni pracownikowi tymczasowemu, bowiem nie jest on pracownikiem takiego przedsiębiorcy. Przedstawiając powyższe jestem zdania, że przyjęcie proponowanej uwagi stanowiłoby powielenie już obowiązujących norm prawnych.

Ad. 2. Odnośnie uwagi dotyczącej uzupełnienia projektowanego art. 11b ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych o dookreślenie terminu, „w jakim osoba, której ma być powierzone wykonywanie pracy tymczasowej, przedkłada agencji pracy tymczasowej wymienione w tym artykule dokumenty” wyrażam pogląd, że wprowadzenie takiej zmiany nie jest konieczne. Z brzmienia projektowanego art. 11b wynika bowiem, że chodzi w nim o „osobę, której ma być powierzone wykonywanie pracy tymczasowej”. Przedłożenie dokumentów ma zatem nastąpić przed zawarciem z taką osobą umowy o pracę. Zawarcie umowy o pracę z agencją pracy tymczasowej zmienia bowiem status takiej osoby na pracownika tymczasowego. Także z celu projektowanego przepisu wynika, że przedłożenie dokumentów ma nastąpić przed zawarciem umowy o pracę. Dokumenty te są bowiem niezbędne do ustalenia przez agencję pracy tymczasowej, czy dana osoba może być skierowana do wykonywania pracy tymczasowej na rzecz danego pracodawcy użytkownika biorąc pod uwagę limity czasowe wykonywania takiej pracy, określone w art. 20 ustawy o zatrudnianiu pracowników tymczasowych.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia zwracam się z prośbą o niepodtrzymywanie na dalszym etapie prac legislacyjnych uwag zawartych w pkt 1 i 2 pisma z dnia 29 lipca br., znak: DP-1-0232-318/2016/ECh.

Ad. 3. Uwaga zostanie uwzględniona w nowej redakcji przedmiotowego przepisu.

Mając na względzie powyższe, będę zobowiązany za przyjęcie przedstawionych wyjaśnień i uznanie projektu za uzgodniony. Jednocześnie informuję, że brak informacji o podtrzymaniu uwag w terminie do dnia 14 września 2016 r. pozwolę sobie uznać za akceptację projektu.

z up. **MINISTER**
Stanisław Szved
SEKRETARZ STANU